

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Blot til fru Elisabeth Arnold: Det er da korrekt, at der som udgangspunkt er tale om en udskudt skat, medmindre – som det jo også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget – sikkerhedsfondshenlæggelserne bliver anvendt til enten dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på anden måde til fordel for de sikrede. Så er der jo ikke tale om, at der bliver en skattemæssig forpligtelse på et senere tidspunkt. Og det er selvfølgelig med i vores udgangspunkt for det, jeg sagde tidligere i min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Det er mere til de generelle indvendinger fra den borgerlige side af salen. Det minder temmelig meget om de bemærkninger, der er kommet til i hvert fald nogle af medlemmerne herinde fra brancheforeningen, hvor man jo rent faktisk undrer sig over, at den beskatning ikke er kommet tidligere. Og hvor man faktisk samtidig anviser måder, hvorpå vi kan bruge pengene. Ud fra det må jeg sige, at jeg følte mig utrolig beroliget over, at det her er et utroligt godt forslag.

Vi kender selvfølgelig ikke provenuet. Det er svært at skønne over, for det kommer jo an på, hvordan forsikringsbestanden og forsikringselskaberne i øvrigt handler indbyrdes.

Jeg vil også gerne understrege, at jeg opfatter det på den måde, at det i sig selv er en garantifond, men fonden som sådan relaterer jo ikke til nogen enkeltpolicer, så det vil sige, at man ikke dermed kan sige, at man har forringet sikkerheden for forsikringstagerne.

Frank Aaen (EL):

Vi støtter også forslaget. Og så vil jeg da også godt sige, hvis der var nogle kritiske bemærkninger før, så skal jeg nok forklare skatteministeren, hvad der var essensen af mit eksempel. Men hovedlinjen i det, der lægges frem i dag, og som vi også har set det i en lang række lovforslag, er vi meget tilfreds med, og det vil vi godt rose regeringen for.

Men vi har igen et lovforslag, hvor man må spørge, hvorfor det ikke er sket for længst. Som hr. Peter Brixtofte så korrekt gjorde opmærksom på, var det i 1989, man ophævede muligheden for at lave de her skattefrie henlæggelser. Hvorfor begyndte man ikke allerede den gang at

tænke på, hvordan vi kan få pengene kradset hjem igen? Det er uforståeligt. Det har jo kostet et milliardbeløb at have de penge stående ude i forsikringsselskaberne – penge, de åbenbart i stor udstrækning oven i købet har formøblet væk.

Jeg synes, vi i udvalgsarbejdet skulle overveje at gå helt til biddet og lægge en plan for, hvordan hele den der udskudte skat på 5 mia. kr. kommer hjem i statskassen; den har hårdt brug for det.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en forholdsvis positiv tilkendegivelse til lovforslaget fra flere af partierne.

Hr. Thulesen Dahl var inde på – og flere andre i øvrigt – at man var bange for, at de her sikkerhedsfonde, når de blev beskattet, ikke kunne stå til rådighed for de tilfælde, som det var tilsigtet.

Det synes jeg er en forkert problemstilling. Pointen er netop, at der ved lovforslaget stadig væk sikres, at der er en forholdsmæssig relation mellem sikringsfonden og bestanden. Det er lige præcis den manglende proportion, der er problemet og det, der har foranlediget lovforslaget fremsat.

Det er jo ikke sådan, at man dræner sikkerhedsfondene. Man laver en lovgivning, så man fremskynder beskatningen af de hensættelser, som i princippet er tilfældet, således at der bliver en mere rimelig korrespondance mellem porteføljen og sikkerhedsfonden.

Så det er ikke en lovgivning, der på nogen måde fjerner sikkerhedsfondene. Det er en lovgivning, som alene har til formål at sikre, at der er en mere harmonisk relation mellem fondene og de forsikringsporteføljer, som de skal dække.

Flere har spurgt, hvorfor dette lovforslag ikke er fremsat på et meget tidligere tidspunkt, og dertil kan jeg kun sige, at jeg af gode grunde ikke har haft lejlighed til at fremsætte det på et tidligere tidspunkt.

Det er et område, som jeg selv har været opmærksom på gennem flere år, og det er noget, jeg har diskuteret med departementet, efter at jeg er tiltrådt, og jeg synes, at vi skal være glade for, at det lovforslag, som i alle henseender er rimeligt og velbegrundet, bliver behandlet positivt og endeligt vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.